

Az Európai Unió
Tanácsa

Brüsszel, 2018. április 9.
(OR. en)

7844/18

**Intézményközi referenciaszám:
2018/0076 (COD)**

EF 104
ECOFIN 312
CONSOM 96
IA 89
CODEC 509

FEDŐLAP

Küldi:	az Európai Bizottság főtitkára részéről Jordi AYET PUIGARNAU igazgató
Az átvétel dátuma:	2018. március 28.
Címzett:	Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, az Európai Unió Tanácsának főtitkára
Biz. dok. sz.:	COM(2018) 163 final
Tárgy:	Javaslat – AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS RENDELETE a 924/2009/EK rendeletnek az Unión belüli, határokon átnyúló fizetések egyes díjai és a valutaátszámítási díjak tekintetében történő módosításáról

Mellékelten továbbítjuk a delegációknak a COM(2018) 163 final számú dokumentumot.

Melléklet: COM(2018) 163 final

Brüsszel, 2018.3.28.
COM(2018) 163 final

2018/0076 (COD)

Javaslat

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS RENDELETE

a 924/2009/EK rendeletnek az Unión belüli, határokon átnyúló fizetések egyes díjai és a valutaátszámítási díjak tekintetében történő módosításáról

(EGT-vonatkozású szöveg)

{SWD(2018) 84 final} - {SWD(2018) 85 final}

INDOKOLÁS

1. A JAVASLAT HÁTTERE

• A javaslat indokai és céljai

A 15 billió eurós bruttó hazai termékkel rendelkező uniós gazdaságban az egységes piac lehetővé teszi az emberek, a szolgáltatások, az áruk és a tőke szabad mozgását. Új lehetőségeket kínál az európai vállalkozásoknak és elősegíti az egészséges versenyt. Ennek következtében nagyobb választék, jobb szolgáltatások és alacsonyabb árak állnak több mint 500 millió fogyasztó rendelkezésére.

A Juncker-Bizottság egyik kulcsprioritása a mélyebb és méltányosabb egységes piac létrehozása. 2015 decemberében az Európai Bizottság zöld könyvet terjesztett elő, hogy konzultációt folytasson a lakossági pénzügyi szolgáltatások integráltabb piacában rejlő lehetőségről, valamint arról, hogy milyen intézkedésekre van szükség e cél eléréséhez. Az érdekeltektől kapott visszajelzések, valamint a zöld könyvről szóló európai parlamenti jelentés¹ alapján a Bizottság 2017 márciusában cselekvési tervet² tett közzé, amely meghatározza a fogyasztói pénzügyi szolgáltatások egységes piacának megerősítésére vonatkozó stratégiát.

A határokon átnyúló fizetések döntő fontosságúak a fogyasztói pénzügyi szolgáltatások integrációja és az uniós gazdaság szempontjából. Fontos szerepet játszanak az uniós tagállamok lakosságának és vállalkozásainak összekapcsolásában. A határokon átnyúló fizetések korlátozásai és túlzott költségei akadályozzák az egységes piac kiteljesítését.

A határokon átnyúló fizetések díjai

A határokon átnyúló fizetésekről szóló 924/2009/EK rendelet az egész EU-ban kiegyenlítette az Unión belüli, euróban teljesített határokon átnyúló fizetések és az euróban teljesített belföldi fizetések (vagyis azonos tagállamban euróban történő fizetések) díjait. Bár a rendelet hatálya kiterjedt az euróövezeten kívüli tagállamokra, azok nem részesültek a rendelet kedvező hatásaiból: e tagállamokban az euróban történő belföldi fizetés rendkívül drága vagy egyszerűen nem lehetséges. Ennek következtében az euróövezeten kívüli tagállamok lakossága és vállalkozásai magasabb díjakat fizetnek, amikor egy fizetés átlépi az országuk határát vagy amikor az érintettek külföldre utaznak és ott fizetnek. Ezek a magas költségek gátolják az egységes piac kiteljesítését és az EU-n belüli fizetési szolgáltatások igénybevevőinek két kategóriáját alakítják ki.

Az euróövezeten kívüli tagállamok lehetőséget kaptak arra, hogy a 2560/2001/EK rendelet és az annak helyébe lépő 924/2009/EK rendelet hatályát kiterjesszék hazai pénznemükre. Ezt a lehetőséget azonban csak Svédország használta ki, amely összehangolta a svéd koronában teljesített határokon átnyúló fizetések díjait a svéd koronában teljesített belföldi fizetések díjaival.

E javaslatnak az a célja, hogy a 924/2009/EK rendelet előnyeit kiterjessze az euróövezeten kívüli tagállamok lakosságára és vállalkozásaira, és megszüntesse az EU-n belüli euróban teljesített határon átnyúló ügyletek magas költségét, amely akadályozza az euróövezet és az euróövezeten kívüli tagállamok közötti cserét, és mindkét térségre nézve káros. Az

¹ 2016/2056(INI)

² COM/2017/0139

euróövezeten kívüli lakosságnak és vállalkozásoknak magasabb költséget kell viselniük ahhoz, hogy bejuthassanak az euróövezeten belüli piacokra vagy kapcsolatba léphessenek az ottani emberekkel. Ez azt jelenti, hogy ők nem azonos feltételekkel kereskedhetnek vagy versenyezhetnek az euróövezeten belüli partnereikkel. Például ha egy euróövezeten kívüli vállalkozásnak az euróövezeten belüli beszállítói vannak, termelési költségei magasabbak lesznek mint egy euróövezeten belüli versenytársáé. A szabad mozgás és a kereskedelem útjában álló említett további akadály hasonlóképpen korlátozza az euróövezeti vállalkozások számára elérhető, lehetséges ügyfelek számát. Az alábbi táblázat a jelenlegi helyzetet és a módosított rendelet alkalmazása utáni helyzetet mutatja be.

A javaslat nem foglalkozik az eurótól eltérő pénznemben teljesített határon átnyúló ügyletekkel.

JELENLEGI HELYZET

EURO KÜLDÉSE....-BÓL/- BÓL -BA/BE	Euróövezet (+Svédország) ³		Euróövezeten kívüli térség
Euróövezet (+Svédország)	NULLA/ALACSONY DÍJAK		MAGAS DÍJAK
Euróövezeten kívüli térség	A KÜLDŐ NULLA/ALACSONY DÍJAI	A CÍMZETT MAGAS DÍJAI	MAGAS DÍJAK

Jelenleg például egy Finnországba irányuló 500 EUR-s határon átnyúló átutalást végrehajtó bolgár állampolgárnak vagy vállalatnak⁴ akár 24 EUR díjat kell fizetnie, míg egy ugyanezt az összeget Finnországból Franciaországba átutaló személy semmit vagy majdnem semmit sem fizet⁵. A Franciaországból kifizetést teljesítő személy ugyanazt az összeget fizetné mint amennyit egy Franciaországon belüli belföldi átutalásért fizetne.

³ Svédország azon döntésének eredményeként, hogy részt vesz a 924/2009/EK rendelet 14. cikkének alkalmazásában.

⁴ Forrás: A Deloitte tanulmány elérhető az alábbi internetcímen: https://ec.europa.eu/info/files/180328-study-cross-border-transaction-fees-extension_en

⁵ Ugyanott.

AZ E JAVASLATBA FOGLALT MÓDOSÍTÁSOKAT KÖVETŐEN

EURO KÜLDÉSE.....-BÓL/-BŐL-BA/BE	Euróövezet (+Svédország)	Euróövezeten kívüli térsg
Euróövezet (+Svédország)	NULLA/ALACSONY DÍJAK	NULLA/ALACSONY DÍJAK
Euróövezeten kívüli térsg	NULLA/ALACSONY DÍJAK	NULLA/ALACSONY DÍJAK

Az e javaslatba foglalt módosításokat következtében a Bulgáriából eurót átutaló állampolgár vagy vállalat szintén nem fizetne semmit – vagy majdnem semmit – ebben a helyzetben. A szóban forgó személy vagy vállalat ugyanazokat a díjakat fizetné egy Finnországba irányuló, euróban teljesített átutalásért mint amennyit Bulgárián belül egy bolgár levában teljesített belföldi átutalásért fizetne.

A valutaátszámítással kapcsolatos átláthatósági követelmények

A 924/2009/EK rendelet e javaslatban foglalt módosításai a valutaátszámítási gyakorlatokra vonatkozó átláthatósági követelményeket is megállapítanak, a belső piaci pénzforgalmi szolgáltatásokról szóló (EU) 2015/2366 irányelv 45. és 59. cikkének megfelelően. Ezek az új átláthatósági követelmények azért indokoltak, mivel az EU-n belüli fogyasztók nem látnak tisztán, ha valutaátszámítással járó fizetést hajtanak végre. Amikor egy fogyasztó külföldön a hazaitól eltérő pénznemben fizet bankkártyával (legyen szó akár bankjegykiadó automatából való készpénzfelvételről, akár értékesítési helyen való kártyás fizetésről) gyakran két választási lehetőséget biztosítanak a számára. Az első választás szerint otthoni pénznemben fizet, ezt a szolgáltatást nevezik dinamikus valutaátszámításnak. Ezt a szolgáltatást a dinamikus valutaátszámítási szolgáltatók és a kereskedő bankja kínálja fel. A fogyasztó második lehetősége, hogy helyi pénznemben fizet igénybe véve a kártya rendszer vagy a fogyasztó bankjának szolgáltatásait (nem dinamikus valutaátszámítás vagy „hálózati” átszámítás). A fogyasztók különösen a dinamikus valutaátszámítási gyakorlatokkal kapcsolatosan panaszkodnak amiatt, hogy szerintük azok nem tartalmazzák a megalapozott döntéshez szükséges információkat. Ennek következtében a fogyasztók gyakran nem szándékosan választják a drágább valutaátszámítási lehetőséget.

Ez a javaslat a határon átnyúló ügylet teljes költségének közzétételével fokozza az átláthatóságot a fogyasztók számára. Ez segíteni fogja őket abban, hogy a valutaátszámítással járó fizetési ügylet megkezdése előtt összehasonlítsák a valutaátszámítási szolgáltatások kínálatát. Tekintettel a gyorsan változó környezetben történő valutaátszámítás rendkívül technikai jellegére, az Európai Bankhatóság megbízást kap szabályozástechnikai standardok kidolgozására, hogy jobb keretet adjon a valutaátszámítási gyakorlatoknak. A javaslat továbbá az Európai Bankhatóság által kidolgozandó átláthatósági intézkedések hatálybalépésig – vagyis 36 hónappal a módosított rendelet hatálybalépése utáni időpontig – meghatározza a valutaátszámítási költségek ideiglenes felső értékhatárát.

E javaslat végrehajtása esetén jelentős megtakarításokat eredményez majd a fogyasztóknak, míg egyes fizetési szolgáltatók bevételei csökkenhetnek. A javaslat biztosítani fogja továbbá,

hogy a fizetési szolgáltatók ne használják fel a valutaátszámítási költségeket arra, hogy a valutaátszámítás nem átlátható haszonkulcsainak növelésével ellensúlyozzák a csökkent bevételeket, mivel a fizetési szolgáltatásokat igénybevevők általában nem ismerik ezeket a költségeket.

- **Összhang a szabályozási terület jelenlegi rendelkezéseivel**

Az euro bevezetése óta az Európai Unió különböző kezdeményezéseket indított a határon átnyúló ügyletek költségének jelentős mértékű csökkentése érdekében. Az alábbiakban felsoroljuk a három legfontosabb ilyen kezdeményezést.

– Az egységes eurófizetési térség (SEPA) szabvány bevezetése az euróügyletek esetében, beleértve az egységes eurófizetési térségbeli átutalást és az egységes eurófizetési térségen belüli csoportos beszedéssel történő fizetést.

– A pénzforgalmi szolgáltatásokról szóló irányelvek (az (EU) 2015/2366 irányelvvel felváltott 2007/64/EK irányelv) fokozták a díjak átláthatóságát és megkönnyítették új szereplők piacra lépését. Ez elősegítette a verseny élénkülését a fizetések – köztük a határokon átnyúló fizetések – terén, és erősítette a díjak átláthatóságát. Ennek következtében a fizetési infrastruktúra is javult, amely így képesé vált arra, hogy alacsonyabb költségekkel teljesítse az euróban történő, megnövekedett volumenű fizetést.

– A határokon átnyúló fizetésekről szóló 924/2009/EK rendelettel később felváltott 2560/2001/EK rendelet az EU-n belüli euróban teljesített határokon átnyúló és nemzeti fizetések díjainak kiegyenlítésével szintén hozzájárult ehhez.

Mindezek a kezdeményezések elősegítették az egységes piac további integrációját és integráltabb fizetési piac létrejöttét az euróövezeten belül.

- **Összhang az Unió egyéb szakpolitikáival**

Ez a kezdeményezés elősegíti az egységes piac jobb működését. Továbbá a gazdasági és monetáris unió néhány alapvető előnyét (nevezetesen a hatékony és alacsony költséggel járó határokon átnyúló ügyleteket) kiterjeszti az euróövezeten kívüli tagállamok lakosságára és vállalkozásaira. A kezdeményezés összhangban van a pénzügyi technológiai cselekvési tervvel⁶, amelynek célja a verseny és az innováció élénkítése az európai pénzügyi szektorban. A kezdeményezés szorosan összekapcsolódik a tőkepiaci unióval is, amelynek egyik célja egy olyan valóban egységes tőkepiac kialakítása az EU-n belül, ahol a befektetők akadály nélkül fektethetik be pénzeszközeiket a határokon túl, és ahol a vállalkozások – függetlenül azok helyétől – különböző források széles köréből gyűjthetnek pénzeszközöket. Ez a hagyományos és a digitális környezetben egyaránt alkalmazandó kezdeményezés a digitális tartalmak egységes piacának azon célkitűzését is szolgálja, hogy megszüntessék az online kereskedelem előtti akadályokat. Ezzel el fogják távolítani az egyik olyan akadályt – a határokon átnyúló ügyletek díjait – amely akadályozhatja a határon átnyúló online értékesítést.

⁶ COM(2018) 109/2

2. JOGALAP, SZUBSZIDIARITÁS ÉS ARÁNYOSSÁG

• Jogalap

Az Európai Unió működéséről szóló szerződés 114. cikke hatáskört biztosít az európai intézmények számára arra, hogy olyan megfelelő intézkedéseket fogadjanak el, amelyek célja a belső piac megteremtése és működése.

Az egységes piac felöleli az áruk, a személyek, a szolgáltatások és a tőke szabad mozgását. A fizetések fontosak az egységes piac kiteljesítésének lehetőségéhez, de a határokon átnyúló fizetések magas költsége jelenleg akadályokat teremt. Ez megnehezíti a háztartások és a vállalkozások számára, hogy bekapcsolódjanak a határokon átnyúló kereskedelembé. A határokon átnyúló fizetések magas költségei emellett kialakítják a fizetési szolgáltatások igénybevevőinek két kategóriáját. Az első kategóriába az euróövezetbeli igénybevevők tartoznak akik fizetéseik révén nagyon alacsony költséggel érhetnek el az EU-n belüli lakosság és vállalkozások többségéhez. A második kategória az euróövezeten kívüli országok igénybevevőit öleli fel, akik korlátozott számú személyt és vállalkozást érhetnek el alacsony költségű fizetésekkel.

E két aggály eloszlata érdekében az uniós szintű jogalkotási aktus a leghatékonyabb válasz, amely megfelel a Szerződések célkitűzéseinek.

• Szubszidiaritás (nem kizárólagos hatáskör esetén)

Az Európai Unió működéséről szóló szerződés 4. cikke értelmében a belső piac kiteljesítésére irányuló uniós fellépést az Európai Unióról szóló szerződés 5. cikkének (3) bekezdésébe foglalt szubszidiaritás elvének fényében kell értékelni. Meg kell vizsgálni, hogy a) a javaslat célkitűzéseit a tagállamok nem tudnák-e elérni nemzeti jogrendszerük útján, valamint b) hogy léptékük és hatásuk miatt azok uniós szinten jobban megvalósíthatók-e.

A tagállamok korábban lehetőséget kaptak arra, hogy a 2560/2001/EK rendelet és az annak helyébe lépő 924/2009/EK rendelet hatályát kiterjesszék hazai pénznemükre. Mostanáig csupán Svédország élt ezzel a lehetőséggel. Ennek következtében a Svédországból svéd koronában teljesített EU-n belüli határokon átnyúló fizetések árai jelenleg azonosak a Svédországon belüli belföldi fizetésekével. Az, hogy Svédország élt az említett lehetőséggel, az euróban teljesített határokon átnyúló fizetésekre is kedvező hatást gyakorolt, amelyeket a svéd bankok felár nélkül kínálnak a Svédországon belül svéd koronában teljesített fizetésekhez képest.

Igaz, hogy más euróövezeten kívüli tagállamok – Svédország mintájára – egyedi intézkedéseket hozhatnának a határokon átnyúló fizetések költségének csökkentése érdekében. A jelenlegi akadályok azonban megmaradnának amíg vannak olyan tagállamok, amelyek nem hoztak intézkedést. Ezért előnyben kell részesíteni a probléma uniós szintű fellépéssel történő kezelését ahelyett, hogy az egyes tagállamokra vagy a piacra bíznák ezt, mivel utóbbi megoldások egyike sem garantálhat gyors előrelépést vagy az egész EU lefedését.

Továbbá az uniós szintű fellépés méretgazdaságossági hasznot eredményezne (növelné a határon átnyúló ügyletek volumenét, aminek következtében fokozódna a fizetési infrastruktúra hatékonysága). Emellett növelné az EU-n belüli határon átnyúló kereskedelem volumenét, ösztönözné a versenyt és még inkább integrálná az EU gazdaságait.

A jelenlegi helyzet megőrzése fenntartaná ezt a de facto megosztott, lassuló gazdasági integrációt és megakadályozná az egységes piac elmélyítését.

- **Arányosság**

Az arányosság elvének megfelelően az Unió intézkedése sem tartalmilag, sem formailag nem terjedhet túl azon, ami a Szerződések célkitűzéseinek eléréséhez szükséges.

A célkitűzés elérésének költsége alacsony. Ennek az az oka, hogy az uniós pénzforgalmi szolgáltatók hatékony euró klíring és elszámolási infrastruktúrát vehetnek igénybe. A javaslat lényegében arra kötelezné az euróövezeten kívüli tagállamok pénzforgalmi szolgáltatóit, hogy hangolják össze az euróban teljesített határon átnyúló ügyletek díjait a pénzforgalmi szolgáltatásuk igénybevevőinek hazai pénznemében teljesített belföldi ügyletekért felszámolt díjakkal (amelyek általában alacsonyabbak). Az euróövezeti tagállamok a legtöbb ügylet esetén már jelenleg is hozzájutnak alacsony határokon átnyúló ügyleti díjakhoz. Ha az euróügyletekre korlátoznánk a javaslatot, az nem volna hatással az euróövezeti tagállamok pénzforgalmi szolgáltatóira, de nagyon sok ügyletet lefedne az euróövezeten kívüli tagállamokban (a határon átnyúló ügyleteik mintegy 60 %-át).

Ezen túlmenően, a határon átnyúló euróügyletek díjainak a tagállam hazai pénznemében teljesített belföldi ügyletekért felszámolt díjakkal való összehangolása figyelembe veszi a helyi fizetési rendszerek és bankok (infrastruktúra és eljárások) fejlettségi szintjét és hatékonyságát. Az előállítási költségek ugyanis országonként eltérőek, egyes euróövezeten kívüli tagállamokban a belföldi ügyletek még egy euróba is kerülhetnek. Ha a belföldi ügyleti díjakat használjuk referenciaértéként, az lehetővé teszi, hogy figyelembe vegyük az egyes tagállamok és pénzforgalmi szolgáltatóik sajátosságait. A javaslatot kísérő hatásvizsgálat 7. és 8. fejezete részletesebben tárgyalja az arányosság kérdését.

E rendelet alkalmazásának az eurón kívüli más pénznemekre történő kiterjesztése egyértelmű előnyökkel járna, különösen a hatálya alá tartozó fizetések számát illetően. Emellett azonban arra is ösztönözheti a pénzforgalmi szolgáltatókat, hogy emeljék más szolgáltatások, különösen a belföldi fizetések költségeit, hogy ezzel keresztfinanszírozzák az eurótól eltérő pénznemben teljesített határon átnyúló ügyleteket. Ezért továbbra is lehetővé kell tenni a pénznemükként nem eurót használó tagállamoknak, hogy e rendelet alkalmazását kiterjesszék a hazai pénznemben teljesített határokon átnyúló fizetésekre.

3. KONZULTÁCIÓK AZ ÉRDEKELTEKKEL ÉS HATÁSVIZSGÁLATOK

- **Az érdekelt felekkel folytatott konzultációk**

A Bizottság többféleképpen folytatott konzultációt az érdekelt felekkel:

- 2017. július 24. és 2017. október 30. között (14 hét) az ügyleti díjakra vonatkozó nyitott nyilvános konzultációra került sor;
- az ágazati érdekelték, köztük a különböző pénzforgalmi szolgáltatók képviselői a fizetési rendszerekkel foglalkozó piaci szakértői csoport 2017. október 24-i ülésén fejthették ki véleményüket;
- a tagállamok képviselőinek véleményét a Bizottság banki, fizetési és biztosítási szakértői csoportjának 2017. november 17-i ülésén kérték ki;

- a pénzügyi szolgáltatások igénybevevői csoportja a 2017. december 5-i ülésén fejtette ki álláspontját és észrevételeit.

E konzultációk során a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevők (fogyasztók vagy vállalkozások) mindannyian elmondták, hogy magas árat fizetnek a határon átnyúló ügyletekért és nem látnak tisztán a nekik felszámolt díjakat illetően. Másrészt a pénzforgalmi szolgáltatók egyértelműen jelezték, hogy komoly eltérés van az euróban történő fizetések között, amelyeket automatizáltan (vagyis manuális beavatkozás nélkül) dolgoznak fel, valamint a más pénzben történő fizetések sokkal kevésbé hatékony (és így költségesebb) feldolgozása között.

- **Szakértői vélemények összegyűjtése és felhasználása**

A Bizottság felkérte a Deloitte tanácsadó céget, hogy készítsen tanulmányt⁷ az egyes euróövezeten kívüli tagállamokban és három euróövezeti tagállamban a 3–7 legnagyobb bank által, a javaslat hatálya alá tartozó határokon átnyúló ügyletek (átutalások, kártyás fizetések, és pénzfelvételek) esetében felszámolt díjakra vonatkozó adatok összegyűjtése céljából. A Bizottság emellett felkérte a Deloitte-ot, hogy nyújtson becsléseket a szóban forgó ügyletek belső költségeiről. A tanulmány arra a következtetésre jutott, hogy a hatékony határokon átnyúló infrastruktúrák, szabványok és eljárások előnyösebbé teszik az euróban történő ügyleteket, és minden bizonnyal lehetővé teszik azok árainak a jelenleg tapasztaltnál sokkal alacsonyabb szinten történő összehangolását a hazai pénzben teljesített ügyletekével. A tanulmány továbbá arra a következtetésre jutott, hogy az eurótól eltérő pénzben teljesített határokon átnyúló ügyletekre nézve továbbra is központi infrastruktúra nélküli elavult eljárások irányadók. Ezek az eljárások változatlanul költségesek, megakadályozzák, hogy a pénzforgalmi szolgáltatók versenyképes áron kínálják ezeket az ügyleteket.

- **Hatásvizsgálat**

Négy szakpolitikai alternatívát mérlegeltünk a hatásvizsgálatban, amelyről a Szabályozói Ellenőrzési Testület 2018. február 14-én kedvező véleményt adott. Mindegyik opció kiterjeszti azt az elvet, miszerint kiegyenlítik a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevő tagállamának hazai pénzében teljesített belföldi ügyletek költségeit, valamint az alábbi pénzben teljesített EU-n belüli határon átnyúló ügyletek költségét:

- (1) ugyanazon hazai pénzben;
- (2) ugyanazon hazai pénzben és euro;
- (3) kizárólag euro;
- (4) az uniós tagállamok bármely pénzneme, függetlenül az ügyletek helyétől.

A harmadik választási lehetőség azt javasolja, hogy hangolják össze az euróban teljesített EU-n belüli határon átnyúló fizetések díjait az adott tagállam hazai pénzében teljesített belföldi ügyletek díjaival. Jelen javaslatban ezt a harmadik opciót választottuk, amely nincs hatással az euróövezeti tagállamokra. Megállapítást nyert, hogy az euróövezeten kívüli tagállamok esetében ez a leghatékonyabb választási lehetőség, mivel az euróban teljesített

⁷ A Deloitte tanulmány elérhető az alábbi internetcímen: https://ec.europa.eu/info/files/180328-study-cross-border-transaction-fees-extension_en

határokon átnyúló fizetések korszerű infrastruktúrája az euróövezeten kívüli tagállamok valamennyi pénzforgalmi szolgáltatója számára is rendelkezésre áll. Megállapítást nyert továbbá, hogy a harmadik alternatíva rendkívül hatékony, mivel az euróövezeten kívüli tagállamokban a legtöbb határon átnyúló ügyletet euróban végzik. Ezenfelül – mivel az euróügyletek költségei alacsonyak – alacsonyabb a kockázata, hogy a pénzforgalmi szolgáltatók emelik a) a belföldi ügyletek díjait, vagy b) a valutaátszámítási költségeket a határon átnyúló ügyletek keresztfinanszírozása érdekében. A versenyjogi szabályok hatálya kiterjedne a pénzforgalmi szolgáltatók bármely ilyen intézkedésére. Végezetül a harmadik opció azzal a hosszabb távú célkitűzéssel is összhangban van, hogy az euro az összes tagállam közös pénznemévé váljon. A konzultáció alapján a pénzforgalmi szolgáltatók is jobban elfogadnák ezt az alternatívát, mint bármely másik opciót.

E választási lehetőség szerint az euróövezeten kívüli tagállamok pénzforgalmi szolgáltatói kiegyenlítenék az euróban teljesített határokon átnyúló fizetések és az e tagállamok pénznemében teljesített belföldi fizetések díjait. A gyakorlati hatások arra korlátozódnak, hogy a pénzforgalmi szolgáltatók kicserélik a díjtáblázatokat, amelyek alapján díjat számítanak fel az ügyfeleknek. Ezen intézkedés következtében a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevői (főként fogyasztók és kis- és középvállalkozások – a nagyvállalatok általában külön kialakított kedvezményes díjakhoz jutnak) becslések szerint évente 900 millió EUR, az euróban teljesített határokon átnyúló ügyletekre felszámolt díjak csökkenéséből adódó közvetlen megtakarításhoz jutnak, a pénzforgalmi szolgáltatók bevételei pedig ennek megfelelően csökkennek. A pénzforgalmi szolgáltatások igénybevevői további előnyhöz jutnának a határokon átnyúló ügyletekért felszámolt díjak nagyobb átláthatóságából. Elhanyagolható költséggel járna, hogy a pénzügyi felügyeletet megbíznák annak szavatolásával, hogy a pénzforgalmi szolgáltatók betartják a rendeletet.

Hosszú távon két lényeges hatás várható. Az első az, hogy a kis- és középvállalkozások egyenlő versenyfeltételeinek megteremtésével az euróövezeten kívüli tagállamok jobban integrálódnak az euróövezeti tagállamokkal. A második várható hatást az jelenti, hogy az EU-n belül a lakosság kiegyenlítettebben veheti igénybe az alacsony költségű határokon átnyúló fizetéseket.

A hatásvizsgálat arra a következtetésre jutott, hogy a pénzforgalmi szolgáltatók bevétele csökkenni fog a javaslat végrehajtása után. Fennáll a valószínűsége annak, hogy ezek a piaci szereplők megpróbálják pótolni kiesett bevételeiket, például más termékekre és szolgáltatásokra vonatkozó díjak (pl. a belföldi ügyletek díjai vagy a számlakezelési díjak) emelésével. Természetesen bármely ilyen kísérlet a nemzeti és uniós versenyszabályok hatálya alá tartozna. Fontos megjegyezni, hogy amikor az első rendelet 2001. évi hatálybalépését követően hasonló követelményeket írtak elő az euróövezet tagállamainak bankjai számára, az nem vezetett a díjak emelkedéséhez. Éppen ellenkezőleg, valamennyi fizetési típus díjai tovább csökkentek az euróövezet tagállamaiban. Ami az euróövezeten kívüli tagállamokat illeti, említést érdemel, hogy Svédország élt a 924/2009/EK rendeletbe foglalt meglévő lehetőséggel, és a rendelet hatályát kiterjesztette a svéd koronára. Ez hasznos volt a svéd fogyasztók és vállalkozások számára, ugyanakkor nem károsította a fizetések svéd piacát⁸.

Ezenfelül fennáll a veszélye, hogy a pénzforgalmi szolgáltatók a valutaátszámítási költségeket használhatják az euróban és a más pénznemben felszámolt díjaik kényszerű összehangolása miatt kiesett bevétel pótlására. A pénzforgalmi szolgáltatások igénybevevői kevésbé ismerik

⁸ A svéd eset leírása megtalálható a kísérő hatásvizsgálati jelentés 4. mellékletében.

ezeket a valutaátszámítási költségeket, amelyek nem eléggé átláthatóak ahhoz, hogy a pénzforgalmi szolgáltatások igénybevevői fel tudják mérni azokat. A javaslat úgy kezeli ezt a kockázatot, hogy előírja a valutaátszámítások fokozott átláthatóságát.

A Szabályozói Ellenőrzési Testület kedvező véleményét és javítási javaslatait követően módosítottuk a hatásvizsgálati jelentést, hogy az részletesebben leírja, milyen hosszú távú szerepet játszhat a pénzügyi technológia a határokon átnyúló fizetések díjainak csökkentésében. Szintén felülvizsgáltuk a hatásvizsgálati jelentés azon szakaszát, amely az e javaslatba foglalt módosítások nyomán követésére és értékelésére vonatkozik. Végezetül a Bizottság szolgálatai tovább dolgoztak a valutaátszámítás átláthatóságán. Erre a kérdésre már kiterjedt a pénzforgalmi szolgáltatásokról szóló irányelv, amely átláthatósági követelményeket határoz meg. E követelményeket azonban konkrétabbá kell tenni, hogy hatékonyabbak legyenek és megakadályozzák a módosított 924/2009/EK rendelettel elért költségsökkentési előnyöket ellensúlyozó ellenintézkedéseket. A jelen javaslatban ajánlott megoldás szerint az Európai Bankhatóság megbízást kap szabályozástechnikai standardok kidolgozására a valutaátszámítás ajánlatok átláthatóságának és összehasonlíthatóságának biztosítása érdekében. E szabályozástechnikai standardok kidolgozása az Európai Bankhatóság által végzett egyedi hatásvizsgálaton alapul majd.

- **Célravezető szabályozás és egyszerűsítés**

A Bizottság 2017. évi éves munkaprogramja REFIT-kezdemenyezésként⁹ jelölte meg a 924/2009/EK rendeletet. 2012-ben már egyszerűsítették ezt a rendeletet az egységes eurófizetési térségre való átállás határidejének kitűzéséről szóló rendelet (a 260/2012/EU rendelet) által bevezetett módosítások révén, amelyek megszüntették az 50 000 EUR-s felső határt, ami felett nem kellett alkalmazni a 924/2009/EK rendeletet, és ugyancsak megszüntetettek számos jelentéstételi kötelezettséget.

A javaslat tovább fokozza a 924/2009/EK rendelet hatékonyságát. Jóllehet a 924/2009/EK rendeletet az összes tagállamban minden euróügyletre alkalmazni kellett, az euróövezeten kívül nem működött az uniós polgárok és vállalkozások érdekében, holott az eurót széles körben használják a határon átnyúló ügyletekben. A javaslat orvosolni fogja ezt a hiányosságot, és végre minden uniós polgár és vállalkozás előnyhöz juthat ebből a rendeletről, amelynek mindig az volt a célja, hogy az egész EU, és ne csupán az euróövezet javára váljon.

A mikrovállalkozások és a kis- és középvállalkozások általában véve hasznot húznak majd a javaslatból. Ugyanis a legtöbb kis- és középvállalkozás, különösen a legkisebbek nem képesek kedvezményes díjakat kialkudni határokon átnyúló fizetéseik esetében. Erre általában csak azok a nagyobb vállalati ügyfelek képesek, amelyek igénybe vehetik a nagybankok pénzkezelési szolgáltatásait. A rendelet kiterjesztése tehát sokkal előnyösebb lesz a kis- és középvállalkozásoknak, mint a nagyobb vállalatoknak.

Az uniós vállalkozások versenyképesebbé fognak válni, mivel sokkal nagyobb körben érhetik el a beszállítókat és az ügyfeleket alacsonyabb költséggel. Valószínűleg az uniós gazdaság egésze versenyképesebbé válik annak köszönhetően, hogy a fizetési költséggel kapcsolatos akadály megszüntetésének eredményeként szorosabbá válik a gazdasági integráció.

⁹ A 2012 decemberében indított Célravezető és hatásvizsgáló szabályozás program (REFIT) célja az uniós jog könnyebbé, egyszerűbbé és olcsóbbá tétele, hogy az hasznot hajtson a polgárokra és a vállalkozásokra, továbbá elősegítse a növekedés és a munkahelyteremtés feltételeinek kialakítását. A program nem kérdőjelezi meg az EU szakpolitikai célkitűzéseit, azonban arra törekszik, hogy hatékonyabban valósítsák meg azokat.

4. KÖLTSÉGVETÉSI VONZATOK

A javaslatnak nincsenek az uniós intézményeket érintő vonzatai.

5. EGYÉB ELEMEK

- **Végrehajtási tervek, valamint a nyomon követés, az értékelés és a jelentéstétel szabályai**

2022. október 31-ig el kell végezni az új szabályok hatásának értékelését, és be kell azt nyújtani az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak, valamint az Európai Központi Banknak. Ennek az értékelésnek meg kell vizsgálnia mindenekelőtt a piaci fejleményeket, valamint értékelnie kell, hogy célszerű-e a javaslatot nem csupán az euróra, hanem az uniós tagállamok összes pénznemére kiterjeszteni.

- **A javaslat egyes rendelkezéseinek részletes magyarázata**

A javaslat szerint az Európai Unión belül az euróban teljesített határokon átnyúló ügyletek ára nem térhet el a tagállamokon belül az adott tagállam hazai pénznemében végzett belföldi ügyletektől.

Az 1. cikk (2) bekezdés megállapítja azt az elvet, miszerint a pénzforgalmi szolgáltatóknak a hazai pénznemükként nem eurót használó tagállamok esetében is össze kell hangolniuk az euróban teljesített határokon átnyúló fizetések díjait a pénzforgalmi szolgáltatás igénybe vevője szerinti tagállam hazai pénznemében teljesített megfelelő belföldi fizetések díjaival.

Az 1. cikk (3) bekezdése tovább pontosítja a belső piaci pénzforgalmi szolgáltatásokról szóló (EU) 2015/2366 irányelv 45. és 59. cikkét a valutaátszámítás tekintetében, valamint a pénzforgalmi szolgáltatókra vonatkozó követelményeket vezet be, hogy a fizetést megelőzően biztosítsák az átláthatóságot, valamint az alternatív valutaátszámítási lehetőségek összehasonlíthatóságát. E cikk megbízza az Európai Bankhatóságot szabályozástechnikai standardok kidolgozásával a pénzforgalmi szolgáltatások igénybevevőinek rendelkezésére álló különböző valutaátszámítási lehetőségek átláthatóságának és teljesár-összehasonlíthatóságának biztosítása érdekében.

Javaslat

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS RENDELETE**a 924/2009/EK rendeletnek az Unión belüli, határokon átnyúló fizetések egyes díjai és a valutaátszámítási díjak tekintetében történő módosításáról**

(EGT-vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,
tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 114. cikkére,
tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,
a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,
tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére¹⁰,
rendes jogalkotási eljárás keretében,
mivel:

- (1) Az euróövezeti tagállamok közötti határokon átnyúló fizetések esetén felszámolt díjak jelentős mértékben – az esetek túlnyomó többségében jelentéktelen szintre – csökkentek azóta, hogy először elfogadták a 2560/2001/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletet¹¹, majd később a 924/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletet¹².
- (2) Az euróövezeten kívüli tagállamokból induló, euróban teljesített határokon átnyúló fizetések azonban igen jelentős részét teszik ki az euróövezeten kívüli tagállamokból induló összes határokon átnyúló fizetésnek. E konkrét határokon átnyúló fizetések díja továbbra is magas, jóllehet a pénzforgalmi szolgáltatók ugyanazt a hatékony infrastruktúrát vehetik igénybe ezen ügyletek rendkívül alacsony költséggel történő feldolgozásához, mint az euróövezet pénzforgalmi szolgáltatói.
- (3) A határokon átnyúló fizetések magas díjai továbbra is akadályt jelentenek az euróövezeten kívüli tagállamok vállalkozásainak és polgárainak az egységes piacba történő maradéktalan integrációja előtt. Fenntartják az Unió pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevők két kategóriáját: egyrészt azokét a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevőkét, akiknek a túlnyomó többsége részesül az egységes eurófizetési térség (SEPA) előnyeiből, másrészt pedig azokét a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevőkét, akik magas költségeket fizetnek euróban teljesített határokon átnyúló fizetéseikért.

¹⁰ HL C[...], [...] o.

¹¹ Az Európai Parlament és a Tanács 2560/2001/EK rendelete (2001. december 19.) a határokon átnyúló, euróban történő fizetésekről (HL L 344., 2001.12.28., 13. o.).

¹² Az Európai Parlament és a Tanács 924/2009/EK rendelete (2009. szeptember 16.) a Közösségekben történő határokon átnyúló fizetésekről és a 2560/2001/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 266., 2009.10.9., 11. o.).

- (4) Az egységes piac működésének megkönnyítése érdekében, továbbá az euróövezeti és euróövezeten kívüli tagállamok pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevői közötti, az euróban teljesített határokon átnyúló fizetések tekintetében fennálló akadályok megszüntetése céljából biztosítani kell, hogy az Unión belül euróban teljesített határokon átnyúló fizetésekért felszámolt díjakat összehangolják az adott tagállam hivatalos pénznemében végzett belföldi fizetések díjaival.
- (5) A valutaátszámítási díjak jelentős költséget jelentenek azoknál a határokon átnyúló fizetéseknél, ahol a fizető szereplő és a kedvezményezett országa eltérő pénznemet használ. Az (EU) 2015/2366 európai parlamenti és tanácsi irányelv¹³ 45. cikke előírja a díjak és az alkalmazott átváltási árfolyam átláthatóságát a fizetési ügylet kezdeményezését megelőzően. Ha egy értékesítési pont vagy bankjegykiadó automata (ATM) alternatív valutaátszámítási lehetőségeket kínál, az említett átláthatóság nem feltétlenül teszi lehetővé a szóban forgó különféle valutaátszámítási lehetőségek gyors és világos összehasonlítását. Az ezzel kapcsolatos átláthatóság hiánya megakadályozza, hogy a verseny lezorítsa a valutaátszámítás költségeit és növeli annak kockázatát, hogy a fizető szereplők drága valutaátszámítási lehetőségeket választanak. Ezért olyan, a pénzforgalmi szolgáltatóknak címzett intézkedéseket kell kidolgozni, amelyek javítani fogják az átláthatóságot és védelmet nyújtanak a fogyasztóknak a valutaátszámítási szolgáltatások túlzottan magas díjaival szemben, amelyeket különösen akkor alkalmaznak, ha a fogyasztók nem kapják meg a legjobb valutaátszámítási lehetőség kiválasztásához szükséges információt.
- (6) A valutaátszámítási díjak átláthatósága szükségessé teszi a jelenlegi fizetési infrastruktúrák és eljárások kiigazítását, különösen az online és az értékesítési pontokon teljesített fizetések, vagy az ATM-ből történő készpénzfelvétel esetén. Ezért a piaci szereplőknek elegendő időt kell biztosítani ahhoz, hogy kiigazítsák infrastruktúrájukat és eljárásaikat a valutaátszámítási díjakra vonatkozó rendelkezések tekintetében, hogy megfeleljenek a Bizottság által elfogadandó szabályozástechnikai standardoknak.
- (7) Tekintettel a valutaátszámítási díjak átláthatóságához szükséges intézkedések technikai szintjére, a Bizottságot fel kell hatalmazni a valutaátszámítási szolgáltatások szükséges átláthatósági szintje és összehasonlíthatósága tekintetében az Európai Bankhatóság által kidolgozott szabályozástechnikai standardok elfogadására. A Bizottságnak az Európai Unió működéséről szóló szerződés 290. cikke szerinti felhatalmazáson alapuló jogi aktusokkal kell elfogadnia ezeket a szabályozástechnikai standard tervezeteket, összhangban az 1093/2010/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet 10–14. cikkével¹⁴.
- (8) Annak érdekében, hogy korlátozzák a fogyasztókat azt megelőzően érő kárt, hogy a piaci szereplők kötelesek megfelelni az átláthatósági intézkedéseknek, helyénvaló elrendelni, hogy az Európai Bankhatóság (EBH) a szabályozástechnikai standardok keretében határozza meg a valutaátszámítási szolgáltatások díjainak korlátozása érdekében alkalmazandó átmeneti felső határértéket, egyidejűleg fenntartva a tisztességes versenyt a pénzforgalmi szolgáltatók között.

¹³ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2015/2366 irányelve (2015. november 25.) a belső piaci pénzforgalmi szolgáltatásokról és a 2002/65/EK, a 2009/110/EK és a 2013/36/EU irányelv és a 1093/2010/EU rendelet módosításáról, valamint a 2007/64/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 337., 2015.12.23., 35. o.)

¹⁴ Az Európai Parlament és a Tanács 1093/2010/EU rendelete (2010. november 24.) az európai felügyeleti hatóság (Európai Bankhatóság) létrehozásáról, a 716/2009/EK határozat módosításáról és a 2009/78/EK bizottsági határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 331., 2010.12.15., 12. o.).

- (9) Mivel e rendelet céljait a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani, az Unió szintjén azonban a fizetések határokon átnyúló jellege miatt e célok jobban megvalósíthatók, az Unió intézkedéseket hozhat az Európai Unióról szóló szerződés 5. cikkében foglalt szubszidiaritás elvének megfelelően. Az ugyanezen cikkben foglalt arányossági elvnek megfelelően ez a rendelet nem lépi túl az említett célok eléréséhez szükséges mértéket,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

A 924/2009/EK rendelet módosításai

A 924/2009/EK rendelet a következőképpen módosul:

- (1) Az 1. cikk a következőképpen módosul:
- a) az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:
„(1) Ez a rendelet az Unión belüli, határokon átnyúló fizetésekre vonatkozó szabályokat állapít meg”,
 - b) a (2) bekezdés a következő második albekezdéssel egészül ki:
„Mindazonáltal a 3a. és 3b. cikket valamennyi határokon átnyúló fizetésre alkalmazni kell, függetlenül attól, hogy ezeket a fizetéseket euróban vagy egy tagállam eurótól eltérő nemzeti pénznemében denominálták.”;
- (2) A 3. cikk a következőképpen módosul:
- a) az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:
„(1) Egy pénzforgalmi szolgáltató által az euróban történő határon átnyúló fizetésekért a pénzügyi szolgáltatást igénybe vevőnek felszámolt díjaknak meg kell egyezniük a szóban forgó pénzforgalmi szolgáltató által lebonyolított azonos összegű és a szolgáltatást igénybe vevő tagállamának hivatalos pénznemében történő megfelelő belföldi pénzügyi műveletekért a pénzügyi szolgáltatást igénybe vevőnek felszámolt díjakkal.
 - b) a szöveg a következő (1 a) bekezdéssel egészül ki:
„(1a) Egy pénzforgalmi szolgáltató által egy olyan tagállam hazai pénznemében történő határokon átnyúló fizetésekért, amely a 14. cikknek megfelelően bejelentette azon döntését, hogy e rendelet alkalmazását kiterjeszti saját nemzeti pénznemére, az igénybe vevőnek felszámolt díjaknak meg kell egyezniük a szóban forgó pénzforgalmi szolgáltató által lebonyolított azonos összegű és azonos pénznemben történő megfelelő belföldi pénzügyi műveletekért a pénzügyi szolgáltatást igénybe vevőnek felszámolt díjakkal.”,
 - c) a (3) bekezdést el kell hagyni,
 - d) a (4) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:
„(4) Az (1) és (1a) bekezdésekben említett díjak nem fedik le a pénznemek közötti átváltási díjakat.”;
- (3) a szöveg a következő 3 a. cikkel egészül ki:

„3 a. cikk

Pénznemek közötti átszámítási díjak

(1) [OP please insert date 36 months after the entry into force of this Regulation]-tól/-től kezdve a pénzforgalmi szolgáltató a fizetési ügylet kezdeményezése előtt tájékoztatja a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevőket a valutaátszámítási szolgáltatások teljes költségéről, valamint – adott esetben – az alternatív valutaátszámítási szolgáltatásokról annak érdekében, hogy a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevők összehasonlíthassák a valutaátszámítási lehetőségeket és a megfelelő költségeket. E célból a pénzforgalmi szolgáltatók közlik az alkalmazott átváltási árfolyamot, a használt referencia-devizaárfolyamot és a fizetési művelet átszámítására alkalmazandó valamennyi díjat.

(2) Az Európai Bankhatóság (EBH) kidolgozza a szabályozástechnikai standardok tervezetét, meghatározva, hogy a pénzforgalmi szolgáltatók hogyan biztosítják az átláthatóságot és – ha ilyenek rendelkezésre állnak – a különböző valutaátszámítási szolgáltatási lehetőségek ár-összehasonlíthatóságát a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevők számára. Az említett standardok kiterjednek a pénzforgalmi szolgáltatókra – köztük az ATM-ekre és értékesítési pontokra – alkalmazandó, annak biztosítására szolgáló intézkedésekre, hogy a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevőket a fizetés kezdeményezése előtt tájékoztatják a valutaátszámítási szolgáltatás költségeiről és – ha rendelkezésre állnak – az alternatív valutaátszámítási lehetőségekről.

Az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardok tervezete meghatározza továbbá a 3b. cikkben említett átmeneti időszak során a fizetési ügyletekre alkalmazható, a valutaátszámítási szolgáltatások esetében megengedett összes díj maximális összegét. Az említett standardok figyelembe veszik a fizetési ügylet összegét és az uniós tagállamok pénznemeinek árfolyam-ingadozását, miközben biztosítják és fenntartják a tisztességes versenyt valamennyi pénzforgalmi szolgáltató között. A szabályozástechnikai standardok meghatározzák az annak megelőzése érdekében alkalmazandó intézkedéseket, hogy a pénzforgalmi szolgáltatás igénybe vevőinek e maximális összeget meghaladó díjat számoljanak fel az említett időszak során.

Az EBH az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket [e rendelet hatálybalépésétől számított 6 hónapon belül] benyújtja a Bizottságnak.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására*.

* Az Európai Parlament és a Tanács 1093/2010/EU rendelete (2010. november 24.) az európai felügyeleti hatóság (Európai Bankhatóság) létrehozásáról, a 716/2009/EK határozat módosításáról és a 2009/78/EK bizottsági határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 331., 2010.12.15., 12. o.);

(4) a szöveg a következő 3b. cikkel egészül ki:

„3b. cikk

Átmeneti időszak

A 3a. cikk (2) bekezdésének negyedik albekezdésében említett szabályozástechnikai standardok hatálybalépése, valamint a 3a. cikk (1) bekezdése alkalmazásának dátuma közötti átmeneti időszak folyamán a valutaátszámítási szolgáltatások díja nem haladhatja meg a 3a. cikk (2) bekezdésének negyedik albekezdésével összhangban elfogadott szabályozástechnikai standardokban meghatározott maximális összeget.”;

(5) a 15. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„15. cikk

Felülvizsgálat

A Bizottság 2022. október 31-ig – adott esetben javaslat kíséretében – jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak, valamint az Európai Központi Banknak e rendelet alkalmazásáról. A jelentés különösen arra terjed ki, hogy helyénvaló-e módosítani az 1. cikk (2) bekezdését annak biztosítása érdekében, hogy e rendelet az uniós tagállamok valamennyi pénznemét lefedje”.

2. cikk

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

Ezt a rendeletet 2019. január 1-jétől kell alkalmazni.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, -án/-én.

az Európai Parlament részéről
az elnök

a Tanács részéről
az elnök